

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 120 Lei
Pe jumătate 60 Lei
In America pe an 3 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Alba-de-jos
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 4 Lei a doua și a treia oră 2 Lei.

Mai multă căldură!

A sosit postul mare, vremea cea mai potrivită a pocăinței, când toate oântările și slujbele sfinte noastre biserici sunt anume de așa întocmite ca să ne trezească la conștiință creștinească, la recunoașterea stării păcătoase în care ne aflăm, la o cât mai desăvârșită pocăință și la întoarcerea către Dumnezeu și Părintele nostru.

In unele părți creștinii noștri fin și astăzi încă porunca grea a postului, în alle părți și-au cerut deslegare dela arhieriu, în multe sate însă oamenii s'au desvâțat de post, îl fin după cum îi taie capul. Preste tot lumea de după războiu s'ar părea că nu se mai leagă de biserică cu însuflețirea și căldura vechilor creștini, a strămoșilor și părinților noștri.

Și aceasta e ceea ce ne doare și ne muncește sufletul, pentru că bine simțim și băgăm de seamă, că fără viață cu adevărat creștinească lumea aceasta este o adevărată vale a plângerii și un iad desăvârșit.

De aceea nu avem cuvinte în deajuns a îndemna pe cetitorii noștri, ca-n aceste zile de pocăință să se străduiască din toate puterile a deveni fii cât mai ascultători și mai iubitori ai bisericii; nu numai prin aceea că cred tot ce le propovăduiește această scumpă și atât de îngrijitoare mamă, că-i implinesc poruncile și-i ascultă povețele: ci mai cu seamă căutând a-i înțelege sufletul, a o cunoaște cât mai bine în toate străduințele și a o ajuta în ajungerea scopurilor sale minunate și mărețe.

Mai multă dragoste, mai multă alipire, mai multă încredere în această povățuitoare pe căile sgronturoase ale vieții noastre și mai ales, și înainte de toate, mai multă căldură în legătura noastră față de dânsa! Numai astfel ne vom putea ridica din noroiul păcatelor și al fărâdelegilor, care ne duce țara la perire, numai astfel ne putem mântui atât dincoace cât și dincolo de mormânt nu numai pe noi înșine ci și pe copiii, nepoții și strănepoții noștri.

Cum stă Lumea și Țara.

— Frământările între partide. — Generalul Averescu ar mai vrea odată puterea, dar a rămas singur. — Ce mai e în alte țări. —

Cei mai nou în politică?

In politică nimic nou și deosebit în săptămâna asta. Atât doar că unirea partidului naționalist al dlui Iorga cu partidul național s'a pectuit. Amândouă partidele și-au chemat fruntașii pe ziua de 8 Martie, la București, să-și spună cuvântul asupra unirii. Nu mai e o taină pentru nimeni că adunările celor două partide nu vor strica ce au făcut șefii, ci vor serbători cu cea mai mare însuflețire unirea înfăptuită de către fruntași.

Noul partid așteaptă cu multă încredere sosirea primăverii. Are credință că guvernul liberal trebuie să plece dela cârmă, cel târziu până în primăvară. Toate semnele arată că guvernul se gătește de plecare. Singurul partid mare și tare și cu rădăcini adânci în întreaga țara e numai partidul național, oare va fi chemat de M. S. Regele ca să ia locul liberalilor.

Averescanii, îmboldiți de postul Goga, așteaptă puterea cu ajutorul dlui Ionel Brătianu — și de aceea stau pe gânduri, să între ori să nu între în noul partid național.

Partidul țărănesc și-a ales șef pe un an pe Ion Mihalache, căci dacă rămânea tot sub conducerea domnilor Stere și Lupu, atunci cei mai buni luptători ar fi părăsit partidul. Numeroși fruntași și organizații țărăneste din întreaga țara se alătură cu însuflețire la partidul național care se bucură azi de încrederea țării întregi. Partidul țărănesc se destramă din vina conducătorilor lui.

*

O nouă alegere de deputat în Ardeal.

Deputatul liberal al Reghinului săsesc, dl Simion Măndrescu, a fost numit ministru al României în Albania. In urmare, scaunul de deputat dela Reghinul săsesc a rămas vacant.

Partidul național a candidat la Reghin pe inimosul avocat și luptător național: Dr. Voicu Nișescu dela Brașov, care a fost candidat de deputat și la trecutele alegeri tot la Reghinul săsesc, dar i-s'au furat voturile și așa a căzut față de guvern. Liberalii vor lupta împreună cu averescanii. Partidul național va lupta singur. Alegerea va avea loc la sfârșitul acestei luni.

Izbânda candidatului naționalist pare a fi sigură.

Se svonește că și averescanii vreau să-și pună candidat pe postul Goga, ca să împartă voturile cari ar fi ale candidatului naționalist și să-i zădărnicească izbânda.

*

Din lumea largă.

Conferența Micei Înțelegeri la București.

Mica Înțelegere se va întruni între 10 și 15 Martie la București — având ca reprezentanți pe miniștrii de externe: Dl Benes al Cehoslovaciei, dl Nincici al Jugo-Slaviei și dl Duca al României.

In această consfătuire se vor lămuri și legăturile Micei Înțelegeri cu Rusia sovietică.

*

Intre Germania și România.

Neînțelegerea care s'a iscat între România și Germania pare că se va potoli cu treabă bună. Ministrul de externe german a spus, că Germania e gata să stea oricând de vorbă cu România în cauza despăgubirilor pe cari trebuie să le primim dela Germania. Mai ales, că știu Germanii prea bine că România are dreptate. Guvernul român a luat cunoștință de răspunsul ministrului german și așteaptă să se limpezească mai lămurit gândurile guvernului german, ca să știe ce să facă și ce măsuri să ia.

*

Italia și tratatul Basarabiei.

Unirea Basarabiei cu România-mamă n'a fost întărită de tot până acum din pricină că Italia și Japonia au întârziat și au amânat să iscălească tratatul de unire al Basarabiei.

Acum se vorbește că în foarte scurtă vreme Italia va iscăli și astfel se va pectui și din partea ei unirea Basarabiei cu țara-mamă. Mai rămâne singură Japonia dintre marile puteri, dar nici ea nu va mai întârzia încă multă vreme, și atunci unirea pe vecie a Basarabiei cu noi va fi consfințită și pectuită ori cât se vor strădui bolșevicii s'o zădărnicească!

Grăunte sufletești.

Leacul împotriva bolșevismului.

Două sunt leacurile bisericii împotriva bolșevismului, pe cari dacă le-ar lua oamenii, cum iau alte leacuri, ar înceta numai decât bolșevismul și ar fi pace pe pământ. Un leac este pentru săraci iară altul pentru bogați.

Invățătura bisericii despre sărăcie.

Săracilor le spune biserica: 1. *sărăcia nu este rușine.*

Păgânii erau de altă părere. La ei sărăcia era rușine mare. Chiar și cei mai mari oameni ai păgânilor erau de părerea aceasta. Scriitorul roman *Plautus* spune (Trin act. 2, 2): Cel ce le dă săracilor mâncare ori beaură, prin aceasta nu-și câștigă nici o vrednicie, pentru că numai le lungeste viața cea amărită și mai pierde și ceea ce le-a dat. *Plato*, cel mai mare filozof al grecilor celor vechi, zice: „Dacă omul sărac se îmbolnăvește, lăsați-l să moară, la ce să-l mai vindece medicul!” (De republ. 3). Într'altă carte a sa (*Leges* 11) îi numește pe săraci un fel de animale, pe cari trebuie îsgonite din țară. Chiar de aceea la grecii și la romanii cei vechi nu aflăm case pentru săraci, nici orfeline, nici spitale sau alte institute de felul acesta. — Iată însă că apare Mântuitorul, care „pentru noi a sărăcit, bogat fiind, ca voi cu sărăcia lui să vă îmbogățiți” (I. Cor. 8, 9) care „nu are unde să-și plece capul” (Luca 9, 58) și acest Mântuitor se naște sărac, trăiește în sărăcie și părăsesc pe cei săraci, ba îi chiar ridică la sine și-i fericesc. Și vin la ei săracii cu droaia, îi ascultă, îi chiar sorb ou-vintele, sunt în stare să nu mănânce și să nu bea cu zilele, numai să-l poată asculta, pentru că în sfârșit și-au aflat un apărător al lor.

2. *Săracii mai ușor ajung la fericire decât bogații.*

Unde trebuie o învățatură mai plăcută și mai mângâitoare săracilor decât: „Că mai lesne este a intra cămila prin urechile acului, decât bogatul să intre întru împărăția lui Dumnezeu” (Matei 19, 24) ori „Iară mulți vor fi cei dintâi pe urmă și cei de pe urmă întâi” (Marcu 10, 31)? Se poate o pildă mai mângâitoare decât a omului celui bogat și a lui *Lazar* cel sărac?

3. *Sărăcia o trimite Dumnezeu spre binele sufletesc al oamenilor.*

„Cele bune și cele rele, viața și moartea, sărăcia și avuția dela Domnul sunt”, citim la înțelepciunea lui *Isus* fiul lui *Sirach* (11, 16) și deci Dumnezeu în nemărginita sa înțelepciune și iubire de oameni știe ce face, știe cui să-i dea avuție și cui sărăcie. Despre sf. *Antoniu*, episcopul *Florenței*, citim, că odată a văzut cum se coborau și se ureau deasupra unei case ingerii Domnului. Mergând și văzând că acolo locuiește o văduvă săracă cu cele trei fete cinstite ale sale, le-a dat o frumoasă sumă de bani drept ajutor, făgăduindu-le că nu-și va uita de ele nici de aici înainte. Nu peste mult vede că deasupra aceleiași locuințe se urcau și se coborau ingerii cei răi. Interesându-se care este pricina, a aflat că acumia le merge prea bine fetelor și mamei lor, deci le-a oprit numai decât ajutorul. — Așa face și Dumnezeu, de aceea vedem că asupra

unor bogați trimite Dumnezeu sărăcie, iar asupra unor săraci bogăție.

4. *Pe săraci îl iubește Domnul.*

„Fericiti sunt cei săraci cu Spiritul” (Matei 5, 3) „Veniți la mine toți cei osteniți și însărcinați și eu vă voi odihni pe voi” (Matei 11, 18) „Săracilor bine se vestește” (Matei 11, 5). Dar cine poate înșira toate spusele Mântuitorului din cari apare iubirea sa față de săraci?

5. *Săracul, care duce o viață cinstită, nu va fi părăsit nici când de Dumnezeu, ci va fi fericit chiar și aici pe pământ.*

Dumnezeu, care se îngrijește și de crinii câmpului și de păsări și de iarbă, cum să nu se îngrijească de oamenii săraci? Spune doară Mântuitorul: „Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea lui (îngrijiți-vă mai ales de mântuirea sufletelor voastre și înceți poruncile) și acestea toate (cari sunt de lipsă pentru susținerea trupului) se vor adăuga vouă”. (Matei 5, 33). Prorocul și regele *David* spune: „Mai tânăr am fost și am și îmbătrânit și n-am văzut pe dreptul părăsit, nici sămânția lui cerând pâini”. (Ps. 36, 25) La sfântul evangelist *Luca* cetim: „Pășiți-vă și vă feriți de cămătărie, că nu este viața cuiva din prisosința avuției sale” (12, 15). Sfântul *Pavel* zice: „Ca niște învâștați, iară pururea bucurându-ne, ca niște săraci, iară pre mulți îmbogățind, ca nimica având și toate avându-le” (II. Cor. 6, 10).

Dacă săracii ar avea pururea înaintea ochilor aceste învățături, dacă s'ar gândi ziua și noaptea la pilda Domnului, a apostolilor și a sfinților, nu ar face ceea ce fac, nu s'ar răscula împotriva bogaților, nu i-ar omorî și prăda, pentru că bine ar ști, că Dumnezeu poartă grija tuturor și deopotrivă este tată al săracilor și al bogaților. Dacă s'ar gândi la toate acestea săracii nu ar părăsi nici când pe Domnul nici nu i-ar nesocoti poruncile, pentru că în forma aceasta sunt nefericiți și aici pe pământ și pe lumea cealaltă.

○ *Părintele Iuliu.*

Osânda necredinciosului.

— Un nebun a zis: nu este Dumnezeu! — Cum l-a luminat un preot. —

Un tânăr flustratec întâlnește odată pe un preot înțelept, care mergea cu trenul la *Craiova*, ca și el. În vagon erau numai amândoi. Ștregarul, cu ochii în toate părțile, se mută de colo-colo, iar preotul stătea liniștit, citind o gazetă. Ștregarul, obraznic, fără să cunoască pe preot, îl întrebă:

„Ce mai faci, părinte?”

— „Bine, mulțumesc lui Dumnezeu!” — răspunde preotul.

Ștregarul urmează:

— „Părinte, ști una? Eu nu cred, că este Dumnezeu, pentru că nu l-am văzut niciodată; nici nu-l văd acum; și ceia ce nu se vede, nu este.”

— „Dacă ar fi așa domnule,” — răspunde preotul, — atunci și eu ași presupune tot așa de ușor, că nu este minte în capul d-tale; pentru că nu se vede; că, adevărat, după d-ta ceea ce nu se vede, nu este. Și cu toate acestea este. Pentru că tot ce faci d-ta, toate gândirile, judecățile d-tale, o scrisoare chiar, n'ai putea face, dacă n'ai avea mintea care să te ajute. Uită-te la un ceasornic, cât de frumos și cât de regulat se mișcă toate roțile lui, și cu toate acestea nu-l vezi pe acel ce a făcut ceasornicul. Și totuși ceasornicul nu se putea face el singur, dacă nu era cineva care să-l facă. Dar oare toate minunile din jurul nostru, care-s nesfârșit mai mari și mai greu de înțeles ca un ceasornic, cine le-a făcut? Toate stelele ca nisipul mării, cum de merg ele cu o regulă minunată,

fără să se lovească între ele, dacă n'ar fi cineva care le-a făcut și care să le cărmuiască? Și, după cum eu cred, că în capul d-tale este o minte, după care judeci și faci toate faptele d-tale, tot așa cred că este o minte nesfârșit de mare și puternică, pe care o numesc Dumnezeu, care ne-a făcut pe noi toți!”

Și, de atunci, ștregarul a crezut în Dumnezeu!

Satu mare.

Onisifor O. Borcea.

O întîmpinare.

Ni-se cere să publicăm următoarele știri:

Făță de însinuarea, că sunt dușman al școlii din *Reghin*, prin reproducerea de către dl director *I. Bojoru* în *Anuarul liceului* din *Reghin* pe 1923/4 iar de către dl inginer *Bogdan* în maculatura sa, numită „*Glasul Poporului*”, dau aci întregă scrisoarea mea, subtrăgând părțile reproduse de ei. Publicul cinstit judece!

Preon. Vasile Duma, prot. gr. or. Loco.

În 19 Aug. a. c. s'a fost ținut consfătuirea fruntașilor români din loc, la care am fost împiedecat a lua parte.

După consfătuire am aflat pe cale privată rezultatul și că am fost ales și eu membru în Eforia școlară.

Lucrul însă mi-s'a predat în forma, că e vorba de Liceul de stat din localitate, de aceea am rămas în așteptarea urmărilor; când colo aflu din Convocarea Dv. de azi, că în calitate de membru al eforiei alese sunt chemat la ședința eforiei școlii primare.

Asta pentru mine e o surprindere de tot neplăcută, căci în *Reghin* știu o singură școală primară română, cea gr.-cat., în fruntea căreia stau eu, ca paroh, și căreia tocmai în calitate de aceasta a mea îi datoresc sub jurământ tot sprijinul și interesul.

Intenția punerii în coastele acestei școli a uneia alta de stat exclude dela început posibilitatea conlucrării mele.

Eu stau, nu numai după oficiu, ci și după convingere pe partea școlii confesionale și în asta mă văd mângâiat, că sunt una cu Biserica română atât gr.-cat., cât și gr.-or., din *Ardeal*, care s'a pronunțat solemn în direcția aceasta în forma cea mai competentă — în sinoade și congrese — conștie, natural, de urmările desastroase din punct de vedere moral a școlii de stat în statele moderne de azi, fără Dumnezeu.

Când statul român, întregit între hotarele etnice ale poporului nostru, vine prin cărmuirea sa, rod al școlii fără religie, ea, în loc de a honora un trecut de atâtea jertfe al Bisericii române de aici, să-i îngroape așa de arbitrar și jignitor rodul acelor jertfe, închinat viitorului mai bun al neamului, se impune, ca măcar noi preoții, înțelegători deplin ai rostului religiei, să nu-i dăm concursul nostru; ci, da, să-i cerem: școli și iar școli, dar puse sub scutul marilor principii creștine, în cari singure se poate da nu numai instrucția care luminează, ci și morală, care nobilitează pe om.

Credeam noi, că ajunși în stat român, nici școala noastră, acest făt, născut și crescut cu atâtea greu între străini, nu va mai lupta cu nevoile de tot felul, ci bisericile mame vor avea tot sprijinul, să continue în calea apucată cu spor din ce în ce mai mare!

Să fie deja cu totul zădărnice acest gând?!

Încă n'am desperat de tot.

Dar la săparea prăpastiei chiar de aceea nu mă pun.

Nu fac parte din Eforia unei școli primare, cum văd, că ați proiectat.

Aștept ultimul cuvânt al Bisericilor noastre! *Reghin*, la 5 Sept. 1922.

Cu stimă

ARITON M. POPA
protopop.

DE PRIN SATE

O faptă vrednică.

Subscrisul vin a vă face cunoscută următoarea faptă ce poate servi de exemplu. În 15 Febr. în mica comună Copandul de Murăș s'a serbat cununia junelui Valeriu Ilia. Cu ocazia aceasta, fiind de față și vrednicul preot dl Valeriu Șandru, la propunerea sf. Sale s'a jucat „jocul miresei“ în folosul „Institutului Recunoștinței“ din Blaj, și astfel s'au adunat dela:

Valeriu Șandru preot, Ioan Pinteș prim. curator, câte 100 lei; Valeriu Radu primar, 60 lei; Valeriu Ilea mire, Romul Biriș stegariu, Ioan Botezan, Iosif Botezan, câte 20 lei; Iuliu Ier, 12 lei; Victor Rus, 10 lei; Șandru Valer, Haiduc Ioan, Romul Rus, Flaviu Biriș, Victoria Rus, Măriuca Rus, câte 5 lei; Ioan Bucur 2 lei. În total 394 lei.

Această sumă o și trimit DVoastre cu aceea rugare ca să-o transpuneți la destinațiunea ei. Cu deosebit respect

Ioan Piteș
prim curator.

Unelte de economie.

Auzim învinuiri din toate părțile, că avem pământ destul, dar nu avem bucate bune. Mai în anii trecuți, grâul nostru nici n'a fost primit pe piețele lumii, căci n'a fost destul de curat și n'a prea tras nici la greutate.

Și ne mirăm cum se poate. Doar înainte de război nu era grâu mai căutat, ca și grâul românesc. Și găsiam grâu din belșug peste tot locul. Da, căci înainte de război, pământul era în mâna boierilor. Aceștia aveau vite multe de jug și aveau unelte bune de economie. Astfel pământul îl lucrau cât se poate de bine. Iar pământul lucrat bine, dă și roadă bună.

Acum pământul s'a împărțit. Avem fiecare tabla noastră, peste care suntem stăpâni. Inșă n'avem vite destule și n'avem nici uneltele de economie câte ne trebuie. Astfel nu putem lucra bine pământul și rodul pământului încă nu este îndestulitor.

Altcum lucrează pământul unul, care are vite mai multe, boi tari de jug, și altcum acela care la un plug mic, cu un corman îngust prinde două vaci slăbuțe, pe cari seara vrea să le și mulgă.

Moșierii mari dinainte de război semănau bucatele cu mașina de semănat, și astfel fiecare grăunț intra în pământ la aceeaș afunzime și se acoperea bine. Peste semănătură dădeau cu tăvălugul. Semanța ieșea deodată și bucatele se coceau deodată. Bucatele săcerate le cărau acasă și le îmblăteau cu mașini mari și bune, cari alegeau grăunțele din pleavă așa, că ieșea din mașină numai firul grâului. Pe lângă aceea grâul îl mai treceau și prin trier. Acest grâu trăgea bine la cântar și era primit pe toate piețele lumii.

Noi acum semănăm cu mâna. Astfel semănța nu se împrăștie într'o formă peste tot locul, aici nu se astupă bine. Nu răsare deodată și aici nu se coace deodată. Fiind pământul mai rău arat, nu se face nici paiul mare și nici grăunțul bobat.

La secere încă avem năcaz. Spicele mai coapte se scutură, iar cele necoapte se strică. În loc de mașină mare, care să scuture bine grăunțul din spic, zdrobim spicele cu îmblăcii, ori cu caii. Din pleavă alegem grâul aruncându-l cu vântureșca pe arie, în partea de unde suflă vântul. În chipul acesta se alege foarte greu și se împrăștie mult.

Ce să facem, să avem bucate bune și alese? Să lucrăm cu tot felul de unelte economice. Da, însă nu oricine are bani să-și cumpere și

plug și grapă și mașină de semănat și mașină de îmblătit și ciur de ales grâul din pleavă și trier. Aceasta este cu neputință.

E drept. Inșă ce nu poate face unul singur, pot face mai mulți laolaltă. Anume se înțeleg toți gospodarii harnici din o comună și fac o toyărășie, o cooperativă pentru unelte de economie. Plătește fiecare o anumită sumă de bani, să zicem 100 ori 200 Lei. Din banii aceștia pot să cumpere și mașină de semănat, și mașină de îmblătit și ciur și trier. Acestea unelte le folosesc pe rând cu toții. Le au la îndemână ori când, și pot să lucreze cu multă ușurință.

În cazul când banii adunați nu ar fi de ajuns pentru toate uneltele de economie câte le trebuie, fiind uniți în cooperativă, orice fabrică le dă pe credit și pe plată în rate, ceea ce cu oameni singuratici nu se face. Centrala cooperativelor din București, cu care orice cooperativă trebuie să steie în legătură, împrumută în caz de lipsă și cu bani. Așa că membrii cooperativei sunt ajutați în tot chipul.

Ca și la cooperativele de consum și aici, pe un membru mai înțelegător îl pun președinte, pe altul îngrijitor al uneltelei. Iși fac statute, în cari e hotărit, cum pot să întrebuișeze uneltele de economie. Acestea statute încă trebuie aprobate. Pentru folosirea uneltelei membrii vor plăti și o taxă mai mică, care se va întrebuișea pentru reparaturi, când uneltele se strică, ori pentru plățirea ratelor sau a împrumutului, când uneltele au fost cumpărate cu împrumut.

Când membrii cooperativei au isprăvit cu lucrul, uneltele pot fi împrumutate și altor oameni, cari însă vor plăti o taxă de folosință mai mare.

Având noi cooperativă pentru cumpărarea de unelte economice, și lucrând cu înțelegere și chibzuială bună, vom avea bucate alese ca și înainte de război. Străluții iar vor căuta bucatele noastre și le vor plăti cu bani grei. Și nime nu ne va mai învinui, că avem pământ destul, dar nu avem bucate bune.

Ion Popu-Câmpianu.

Să ne aducem aminte de oamenii noștri cei mari! Academia Română a hotărit să ridice pe mormântul dela Mircești al unuia dintre cei mai mari poeți ai neamului, Vasile Alexandri, o zidire de amintire, și anume o biserică în forma celor ce le zidea marcele noștru voevod Ștefan cel Mare. Biserica se va zidi după planurile inginerului N. Ghica-Budești.

Nebunia bolșevicilor. În ura lor față de Dumnezeu și de biserică bolșevicii nu s'au îndestulit cu aceea că au prădat bisericile, au întemnițat episcopii și preoții și au șters calendarul creștinesc. Au dat poruncă aspră, ca nimenea să nu mai poarte nume de sfinți, ci nume bolșevice. Astfel cetim într'un ziar german, că cele mai nouă nume „de botez“ ale bolșevicilor sunt: *Wil* (literile de început a numelui Vladimir Iljitsch Lenin), *Roza* (după o bolșevică cu numele Roza Luxemburg), *Marxina* (după numele întemeietorului socialismului: Carol Marx), *Engfried* (după numele altui întemeietor al socialismului: Friederic Engels), apoi: *Idea*, *Revoluția*, *Communa* și altele de felul acesta.

Greva studenților universitari. Joi noaptea studenții dela toate universitățile din țară au declarat grevă generală pentru 10 zile, fiindcă dl ministru al instrucțiunii nu le-a împlinit cererile pe cari i-le-au trimis și pe cari le-a sprijinit și deputatul naționalist Sever Dan în parlament.

Țară fericită. Parlamentul din Irlanda a votat săptămâna trecută o lege, în urma căreia în Irlanda căsătoriile nu se mai pot despărți. Irlanda este țară catolică și astfel ea nu poate suferi ca în cuprinsul acelei țări să trăiască mii și sute de inși în căsătorie nelegiuită. „Ceeace a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă“.

Știrile Săptămânii.

Pe cotorul buletinelor nu uitați să scrieți și numărul fâșiei cu care ați primit foaia în anul trecut! Indemnați pe vecini și cunoscuți, să aboneze și dânsii „Unirea Poporului“, foaie veche și cinstită, care scrie pe înțelesul poporului.

Serbarea liceului de fete. Elevele liceului de fete au aranjat Miercuri în 25 Februarie, cu coruri, cu declamări și cu piesa „Fetița Orfană“ de A. Melin, o frumoasă producție, în amintirea *Mitropolitului Alexandru Șterca Șuluțiu*, întemeietorul școlii de fete din Blaj. Darc de seamă amănunțită vom publica în numărul viitor.

O vacă de minune de lăptoasă. În Ungaria s'a dat de urma unei vaci, care a dat în 415 zile, având al cincilea vitel, nu mai puțin de 12 mii 932 kilograme de lapte, din care 777 kilograme și 29 dekagrame au fost smântână. Astfel această vacă dădea la zi cam 31 kg. lapte din care 6 kg. smântână. Vacă se numește „Augusta 26“ și este a bogatului Dreher din Mártonvásár. Ea este corcitură de vacă albă cu taur de Simmenthal și a fost nutrită totdeauna foarte bine.

Și-a vândut cripta și apoi s'a spânzurat de părere de rău. O întâmplare foarte ciudată cetim în gazetele dela Turda. Trăia adevărat în acel oraș un om destul de bogat cu numele Francisc Terney, căruia i-a plesnit prin minte înainte cu un an și jumătate șozenia de a-și vinde cripta familiară, care se afla în cimitirul reformat și în care-și avea îngropați doi copii. A făcut contract în toată regula și se apropia ziua, în care trebuia să predea cumpărătorului cripta, scoțând afară pe morții săi. Auzind oamenii despre șozenia făcută de Terney, l-au judecat foarte aspru, cu atât mai vârtos, că nu era avizat la banii aceia. Terney și-a tras pe seamă, a mers la cumpărătorul, i-a îmbiat arvuna și i-a făgăduit o sumă destul de mare drept despăgubire. Cumpărătorul nici n-a voit să audă de stricarea târgului. Terney l-a improcesuat (părit), dar a pierdut procesul.

În ziua în care a venit comisia în cimitir ca să preia cripta, Terney era grozav de nervos și de supărat. S'a urcat deci în podul criptei, și-a pus streangul în grumaz și și-a tras și un glonte de revolver în cap. Zadarnice au fost toate încercările de a-i scăpa viața, Terney a murit după câteva ceasuri.

Razele lunii au influință asupra plantelor. Poporul nostru are multe credințe despre lună. Multe lucrări de ale sale el nu le face când e luna plină. Până acuma oamenii învățați credeau ca acestea sunt credințe deșarte. Acuma însă un învățat a făcut anumite încercări cu carnea de pește și cu sămânțele de tot felul și a aflat, că peștii prinși când e luna plină, dar mai cu seamă cei pe cari i-au atins razele lunii, nu se pot mura, pentrucă se împușesc; tot așa nu incolțesc bine nici sămânțele pe cari le-au atins razele lunii. Cu un cuvânt este ceva dreptate în credința poporului nostru despre luna plină. Rând pe rând învățații vor și dovedi ce anume putere au razele lunii asupra plantelor.

Un baron cheltuitor. Baronul Eszterházy Ferenc de 27 de ani din Budapesta și-a făcut anul trecut 300 de rânduri de haine și și-a cumpărat 200 de cai albi. Într'un sângur proces a plătit advocaților cari l-au apărat 4 miliarde coroane. Familia sa l-a pus sub interdicție, adevărat a declarat, că nu mai plătește nici o datorie făcută de el, iară judecătoria, la rugarea familiei, i-a pus curator pe baronul Zigray Antal.

Neloricirea unui aviator român în Anglia. Maiorul Sănătescu, în vârstă de 32 ani, unul dintre cei mai de seamă aviatori (sburători cu aeroplanul) români a fost trimis în Anglia, ca să cumpere de acolo pe seama armatei noastre mai multe aeroplane. Probând un aeroplan el a căzut dela înălțime de 1000 de metri și a murit numai decăt.

Fericirea muncitorilor în Belgia. Pe străzile Petrogradului mai multe mii de muncitori au cerut dela guvern lucru și de mâncare. Ei au început să se plimbe pe străzile orașului și să strige: „Lucru! Pâne! Dați-ne cu ce să trăim!” Poliția și armata însă i-a împrăștiat numai decăt pușcând în mijlocul lor. 30 de muncitori au murit pe loc, câteva sute sunt răniți, așa că spitalele sunt pline de ei.

O doamnă omorâtă, alta grav rănită de un tren. Pe linia Madefalau—Palanca la stația Lunca de mijloc trenul de marfă a omorât pe poștărița Ghiza Galamb, iar pe ajutoarea sa Hoza Clara a rănit-o grav. Amândouă aceste femei au încercat să treacă peste linia ferată, dar n-au băgat de seamă, că trenul venea. Poșta din Lunca de mijloc a rămas fără funcționare, așa că a trebuit închisă.

Un soldat, care s'a dat sece ani drept femeie. La cancelaria regimentului 102 de infanterie din Paris s'a prezentat zilele trecute o doamnă foarte frumoasă și elegantă și a spus că ea nu este domnișoara Suzana Langard cum se credea până acuma, ci bărbatul Paul Crappe, fost caporal în acel regiment, rănit pe front și apoi dezertor.

De 10 ani acest fost militar, care e și însurat, a trecut drept femeie, învățând dela nevastă-sa meseria croitoriei și lucrând toată vremea alături de celelalte lucrătoare la o mare croitorie din Paris. Întâi a lăsat să-i crească părul, apoi, când a venit moda părului scurt, s'a tuns și el și și-l'a văpsit galben.

Acuma, că s'a votat legea amnistiei (ierării pedepselor), fostul soldat Paul Crappe s'a anunțat la regiment, pentruca să nu trebuiască să se poarte și de aici încolo ca femeie. Legea militară n-a mai avut ce-i face. A luat lucrul la cunoștință și i-a dat drumul.

Mare nenorocire într-o baie de cărbuni din Germania. În 13 Februarie într-o baie de cărbuni din Germania s'a aprins gazul și au murit 139 de lucrători.

Au apărut și se află de vânzare la Librăria Seminarului teologic „Cărțile Bunului Creștin” Nr. 1. „Despre păcat” și Nr. 2. „Fiți desăvârșiți!” Fiecare broșură de câte 64 pagini costă numai 5 lei plus 25 bani porto postal.

Aceste cărțile vă arată calea spre adevărata fericire, vă mângâie în năcazuri și intristări și vă îmbărbătează în lupta grea a vieții. În aceste cărțile foarte ieftine veți afla învățăturile sfintei noastre biserici, tăl-cuite prin pilde și întâmplări scoase din viața dela sate și prin spusele sfinților evangeliști și părinți ai bisericii.

Să nu fie creștin, care să n'aibă pe masa sa aceste broșuri atât de folositoare și totodată atât de ieftine!

Redactor responsabil IULIU MAIOR.

Nr. 57.
execuțional 1925.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul executor judiciar aduc la cunoștința publică în senzul legii articolul LX din 1881 § 102 respective LXI din 1908 § 19 cumcă lucrurile următoare: 15 feldere cucurus sfârmit care în urma decizului Nr. 2375/2 din anul 1922 al judecătoriei de ocol din Blaj s'au executat în Vesăuși în favorul executorului Csutak Kati repr. prin avocatul Dr. Z. Boilă, împotriva executorului din comuna Vesăuși, pentru încassarea capitalului de 8200 Lei — bani și acces. prin execuție de acoperire și

cari s'au prețuit în 1200 Lei, — b. se vor vinde prin licitație publică.

Pentru efectuarea acestei licitațiuni, pe baza decizului Nr. G 3970—1924 al judecătoriei de ocol din Blaj, se fixează termenul pe 17 Martie anul 1925 la orele 5 p. m. în comuna Vesăuși și toți cari au voie de a cumpăra sunt invitați prin acest edict cu observarea aceea, că lucrurile susamintite vor fi vândute în senzul legii XL din 1881 § 107 și 108. celor cari dau mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Pretenziunea care e de încassat face 8200 Lei — bani capital, dobânzile cu — 0/0 so-cotind din — iar speșele până acum staverite de 1757 Lei 50 bani.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în senzul articolului LXI din 1908 § 20. Dat în Blaj la 16 Febr. 1925. *Niculae Baciu*, executor judecătoresc de ocol. (13) 1-1

Administrația Centrală Capitulară Blaj.

La domeniul fondului Bazilitan din Bucerdea se află de vânzare vierii albi mangol (mongoliță) în etate de 1 an. (20) 1-3

De vândut (19) 1-4

O casă

în strada gărei Nr. 188, prețul se poate afla la proprietarul. o o o o o

Un motor de benzină cu puteri de 4 cai cu garnitura întregă, foarte bun, se găsește de vânzare la NICULAE ȘERBAN Chezler, poșta Micăsasa. (21) 1-1

(12) 2-4

Altoi de vie

cei mai buni și din celea mai alese soiuri, se găesc în toată vremea la

Curtea mitropolitană din Blaj.

Nimenia să nu-și facă vie până nu vede pipinierele Curții mitropolitane din Blaj!

E de vândut în Mănărade p. Blaj la Matei

Fronius un locomobil de aburi fabrica Unrath și Comp. 4 H. P. și 7 atmosfere. În stare bună. Eventual schimb cu motor de benzină. (11) 2-2

Cine dorește

marfă bună, să cerceteze cu încredere depozitul de piele a lui IOAN BLAGA din Blaj, unde se află tot felul de talpă și piele pentru încălțăminte și opinci, marfă indigenă și străină, accesorii pentru pantofari. Prețuri scăzute! — Marfă bună! (13) 3-10

Preoșime!

Nou Apărut!

Predici la morți

de I. MARGA, protopop

1 expl. 45 lei, plus 5 lei porto.

Se află la Librăria Anca Cluj.

(7) 15-20

Cereți pretutindeni renumitul CEAI ENGLEZESC

Horniman

Reprezentantul general și depositar: Societatea anonimă

„Otto și Alfred Herzog”

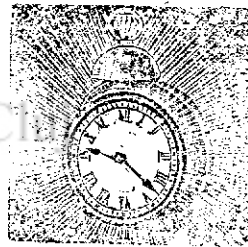
4. 10-15 București Calea Văcărești 4.

Moară

cu două pietrii, în bună stare de funcțiune, se vinde în Broșteni jud. Alba-Iul. De asemenea și o mașină de treerat 800 mm. 15 2-3

M. FRIEDMANN

ceasornicar și juvaer în BLAJ
Strada Timotei Cipariu.

Se găesc tot felul de oroloage atât de busunar cât și de părete. Face și reparații de orice fel.

Prețuri reduse.

Cumpăr aurituri și argintării.

16. 1-2

Mare ieftinătate la Blaj

la magazinul

ȘTEFAN NYERGES

se vând cu prețuri ocazionale stoffe de iarnă, flanelle, barcheturi, tricotațe, sifoane, borangicuri pentru costume naționale, sirmă, arniciuri, bumbăcărie ș. a.

La secția cu coloniale:

aflați renumitul ciai englezesc, romuri veritabile, pesmeți, bomboane, ciocolată, și cele mai bune cafele, orezuri, fărină. —

Nu scăpați ocazia!

(8) 22-52

— Serviciu prompt! —